

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Črensovce, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik: Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Zemla i drva v Prekmurji.

Kak bi moralo biti i kak je?

Pri zadnjih dvanajstinaj so prišla na red tudi sekvestrirana veleposestva. Določilo se je, da se „izpela“ agrarna reforma, da se veleposestniška zemla razoda i da država dobi 10 procentov odajne cene.

Razodaja zemle v Prekmurji je pred dverami. Izpelana bo po Pašič-Radičovcov vladov. Ar bo vnogi mislo, da dela Pavel Radič na hasek sirmakom, kmetskom i ljudstvi, poglejmo, kakšo izpelavo je zahtevala naša stranka i kak se bo postopalo zdaj.

G. Klekl so marca lanskoga leta v imeni Jugoslovanskoga kluba (naše stranke) v parlamenti govorili o tom, kak se naj reši to važno pitanje. Povdarili so, da se naj zemla razoda po takšoj ceni, štero bodo mogli dati tudi najsirmaškejši kmetje. Zvün te velke ugodnosti so tudi zahtevali, da država da kmetom večletno *brezinterešno* posojilo, da bi na te način vsakši sirmak lahko prišeo do šume, štero bi potrebovao za naküp zemle. To bi se tudi izvršilo, če bi naša stranka ostala na vladi. Gda so se naši poslanci (skoz več let) tak borili za pravično rešitev agrarnoga pitanja, so sedeli Radičovi poslanci doma. Zdaj pa je Pašič-Radičova vlada naednok odredila, da se zemla razoda. Cene neso določene. Povedano je toti, da naj bo odajna cena zmerna. A ka je s tem povedano? Nikaj. Tudi posojila ne da. Penez je pa malo i tak se zgodi, da sirmaki ostanejo tam, gde so zdaj — zemle ne bodo mogli kùpiti.

Kakši blagoslov so radičovci za nas, vidimo tudi po tom, ka se godi z našimi drvami. Gotovo je vsakšemi znano, kelko prošenj so poslali naš g. poslanec Klekl v Belgrad i po vnoгих trùdah so dosegnoili, da je več ministrov zabranilo izvažanje drv iz Prekmurja. Ka pa se zdaj godi? Zagrebečka lesna družba Janekovič si je osvojila naše loge i dela vozkotirno železnico, da izvažá naša drva. G. Pavel Radič nema proti tomi dozda nedne reči. Družba je zagrebečka i g. Radič je tudi zagrebčan. Zadosta blüzi sta teda, da lahko tülita v eden rogeo. To pa od g. ministra Radiča smemo zahtevati, da se zameri raj svojim prijatelom kak sirmaškim Prekmurcom, šteri so njegovej stranki telko glasov dali. Drva naj doma ostanejo.

Od radičovcov nebes ne smemo pričakùvati. Celo to, ka je na videz dobro — odaja zemle — slüži prekmurskim malim kmetom v veliki ter, ar fal posojil neso dobili, penez nemajo i moro državi še 10% plačati potom veleposestnika od kùpljene zemlje.

Orlovski nastop v Črensovcih.

V nedelo, 20. septembra, je žižkovski orlovski odsek znova pokazao, da žive i se zdigava „k božemi sunci“, proti „nebeskim višavam“. Poletao je vö na prosto, da ga vidi narod. cela okolica i izpove o njem sodbo: „Junaki so ti dečki i junakinje te deklice“....

Kak se je smehlalo toplo jesensko sunce, gda se je na poti prikazala duga vrsta z rdečimi robačami, čarno-rdečimi čepicami i trdno koraka proti prostori, na šterom jo je čakalo zmagoslavje.

Na telovadišči se je zbralo do 1000 ljudi. Staro, mlado, možki, ženske; vse je bilo radovedno, ka pokažejo dečki, deklice, naraščaj, mladenke, gojenke. — Vsi smo čakali, ka bo najprle.

Na govorniškoj tribünl se je prikazao žižkovski rojak, g. Izidor Horvat, vučiteo. Pozdravo je vse zbrane, pred vsem narodnoga poslanca g. J. Klekla, vse navzoče gg. duhovnike (posebi g. štrigovskoga župnika) i vučitelstvo. Za pozdravom so nastopili člani i potom so se na telovadišči menjavali člani, članice, naraščaj, gojenke, mladenke. Vseh telovadčöv je bilo okoli 100. Kelko je bilo ploskanja i prisrčnega smeha. Materam so skuze vdarile v oči, tak so ploskale i se smejale, gda so vidile svoje male telovaditi. Mali pa so bili tudi istinsko najbolje srčkani. Smeh nam je počo, gda smo vidili koma malo od kolena vekše dečkece i deklice ponosno korakati, kak da bi meli za seov že najmenje 10 let.

V zvezi z nastopom moramo omeniti slavnostni govor g. Greifa, türniškoga kaplana. Govorio je kak Orel orlovskoj mladini. Pune navdúšenja so bile njegove reči. „Ogen navdúšenja me ogreva“, je vzklikno. Podao nam je na kratko zgodovino orlovskoga razvoja. Potom pa je govorio o pravom Orli. Bti mora junak, pravi katoličanec. Orel je za vse, ki so junaki. Prileteo je tudi v Prekmurje i zove vse: Orli kralovski na pot. Naloga Orla je, da dava Bogi vdane sine i domovini verne državlane. — Kakše so bile reči, takši je bio vpliv. Gda je g. govornik vtihnö, se je začnlo gromovito ploskanje.

Nastop nas je v vsakom pogledi zadovolio. Uspeh je bio dober. Nihče ne pričakùvao, da bi se zbralo telko ljudi. I tudi od Orlov nesmo pričakùvali telko, kak so nam istinsko podali.

Orli le naprej! Prihodnjost je vaša.

NEDELA

XVIII. pö Risaiaj. Evang. sv. Mat. 9, 1—8. Zakaj v srci hüdo (slabo) mislite?

Kelkokrat je boži Zveličiteo s svojim navukom i delüvanjom naletao na sovražnike. Pis-moznanci i farizeji so ga sovražili, zato so ga opazüvali i iskali prilike, da bi mogli vstanoiti proti njemi. Če je zatrjüvao, da je Sin boži, da ma oblast odpüščati grehe, so njemi kričali, da Boga preklinja. Če je būd'io mrtve, ozdravlaobetežne, so pravili, da dela to s pomočjöv hüdogo düha.

Zakaj mislite hüdo v svojih srcaj — se je obrno Jezuš k svojim sovražnikom? Zakaj sedite inači, kak je? — Kelko i kelko je bilo farizejov vsigdar i kelko jih je dnesday. Ogovarjajo, egri-zavlejo i vse obrnejo naopak. Vidijo pobožne, bogaboječe ljudi i že odprejo svoja vüsta, da bi sodili. Mogoče, da so nevoščeni, ar neso tak pobožni, bogaboječi, verni i zato nemrejo trpeti, da bi bili drugi bolši. Vsa njüva djanja spremeni-jo v slaba, njüvo pobožnost v neistinsko. Pravijo, da s svojim svetniškim življenjom norijo druge. S tem jim jemlejo poštenje, zedn'm pa

zakrivajo tudi sebe, svoje falinge. Oh, kak vela od njih reč Gospodova, gda govori o pobeljenih grobaj. Od zvüna so pomazani, beli, znatra pa puni smradü. Srce jim je puno hüdobij, a največša njüva hüdobija je, da o drugih slabo mislijo i govoriyo, da bi s tem sebe lepšali.

Prvi misijon za moško mladino v Sl. Krajini.

Povod za misijon.

Vršo se je pet dni, od 5 do 9. sept. v velikanskoj črensovskoj cerkvi. Miseo za misijon so sprožili Orli iz Žižkov, kim novejša pravila predpišejo vsakoletne duhovne vaje. Njihovo prošnjo, naj ž njimi vred, ar je njih malo, tudi drügi dečki opravijo duhovne vaje, so g. plebanoš J. Čačić posluhnöli i pozvalj vso mladino črensovske fare od 16 let starejšo, pa Orle iz Bogojine, da se misijona udeležijo. Zavolö vsikdar napredüvajočega betega g. plebanoša Čačića so skrb i vse stroške sv. misijona prevzeli na njihovo prošnjo g. vp. plebanoš i narodni poslanec Jožef Klekl i to iz globoke zahvalnosti, da jih je dober Bog pomogoe vstati iz težkoga večmesečneg abetega. Celo delo se je pa začnlo na primiciji g. Jožefa Godine, jul 19. Tü je posejano tisto malo seme dobre žele, štero je pa obrodilo stoteren sad.

Predpriprave.

Kak smo dobili veselo novico z Ljubljane, da so g. provincial posluhnöli naše mladine prošnjo i odločili nam poslati g. dr. Alojza Nastrana i g. Andreja Tompeja, da vodita duhovne vaje za dečke, nam je strepetalo srce od radosti. Bo misijon za našo mladino, šteri te lepi sad, a od sovražnikov napaden sad ščisti, reši i nazaj spravi nebeskoj materi Mariji v roke, da ž njim tolaži svojega božega Sina Srce. Radost prekipeča, ar je i presveta. A bo li prišlo naših dečkov srce Mariji v roke? Bo se li hüdoba premagala, zameno bo li hüdobni svet, ki je mladino strašo pred misijonom i njej šepetao na vüho. To ne za tebe, dečko? ! Marijina bo naša mladina, če mojo prosili za to. Ve je pa Ona najsmilenejša mati, ki stanovitno prošnjo svoje dece ešče nigdar ne zavrgla. I naše neje tudi. Štiri tjedne skoro so se vsakši den molile Mariji na čast litanije v cerkvi, molilo se je po hišah v celoj fari i postilo se je vno go pobožnih düš v te eden lepi namen: naj sv. misijon obilno sada obrod. I obrodoga je. Marija je posluhnöla prošnjo svoje dece. Spunilo se je, ka je Jezuš želo i ka so dečki želeli. Jezuš je želo:

Jezuš Bog, prijatelj mladih
Vse nas dečke k sebi vabi.

Do zadnjega dečka so se zglasili za sv. misijon i prišli so po cedula misijonska sami, štere so se za nje dala od uredništva Novin i Marijinoga Lista tiskati i so se njim brezplačno razdelila. Odnegli so dečki okroglo 500 cedal. Odločili so se, da bodo šli k Jezuš, a meli so pa edno želo do njega:

Jezuš dragi, šli mo k Tebi
— Vse nas v svoje Srce deni!

Spuno se je do pičice te napis slavoloka, ki so ga Orli postavili pred cerkvena vrata i okinčili z neštetiimi stotinami cvetov iz samih rastečih rož. Dečki so bogali Jezüša i prišli so vsi v njegovo presveto Srce.

Poleg više povedane i neobhodno potrebne priprave za sveti misijon, so pa naši dečki mislili tudi na hišo božo, na cerkev. V petek, 4. sept. so jo ščistili od vsakoga praška, 5. v soboto pa jo okinčili z venci, da je izgledala kak blažena zaröčnica v plašči radosti, obsipana z rožami i to z samimi živimi v znamenje, da se v toj cerkvi prežene v teh dnevah vsaka smrt iz düše i postane v njej samo rožnato,

veselo duševno življenje. Dostokrat smo meli cerkev že okinčeno, ali po sodbi mnogih, tak lepo še nikdar ne, kak so jo dečki zdaj okrasili. Istina, dekle so plele vence i oprale cerkev, a kinčenje dečki za ves svet neso z rok dali, sami so vršili to lepo delo i to nad vse hvalevredno, posebno lepo pa so okinčili podobe svojih patronov: sv. Alojzija, sv. Angela Čuvara i sv. Frančiška Assiškoga. Cvet poleg cveta je počivalo i se smejao, ka je vreden postao navzoči biti zdaj, v božoj hiši, gda se bo vršo prvi misijon za mladence od Jezusa toliko ljubljene; cvet poleg cveta je zadisao i svoj dišec pošiljao proti tabernakli z gorečev prošnjov: O dober Jezus, naj razcvetejo večnolepe rože tvojih jakostih v teh dnevah v srci One dobre mladine, štera nas je tebi na čast v tvojo cerkev za kinč postavila.

Začetek.

Dež, ki nas je pred misijonom strašo, gda je vido, ka se ga nikaj ne bojimo i li nosimo rože cerkev i jo kinčimo, se jo v beg pusto i pot napravó sunci, štero se nam je 5. sept. v soboto, na Marijin den, veselo nasmejalo i nas toplo pozdravilo. V najlepšem vremeni sta prišla g. misijonara. Ob štiraj odvečara pa naznani njidva prihod celoj fari i njenoj veseloj mladini velikí svon: Prišla sta, hodite! Ob petih ešče ednok ponovi: Prišla sta, hodite! Ob pól šestih pa ž njim vred ešče ovi trije pajdašje zcinkajo, zabrnijo, zamuvijo: Jajaja, prišla sta, dečkom glasila ta Jezusa, Jezusa... hodite! — Cerkev se je napunila. Pred Najsvetejšim se je zbrala duhovščina domača i g. misijonarje i g. plebanoš Čačić so pozvali na pomoč sv. Duha, pa zmolili litanije Marijanske i sv. Jožefa. Po litanijah je bio prvi navuk, pri šterom kak i pri navukaj v nedelo i ponedlek so smeli biti nazoči samo dečki. Hvala moškomi predvsem pa ženskomi spoli, ka navukov dečkov neso motili z svojov navzočnostjov. Pred navukom i po njem so dečki sami popevali pod vodstvom g. kantora i nadvučitelja Štefana Lütara, ki so z nevtružljivov gorečnostjov bili navzoči pri vsakoj pobožnosti, vodili pesmi, šterih roža je srce segrevala, raztegüvala, oči z skuzami napunjavala. Najpriserčnejša hvala njim bodi za trüd.

Potek duhovnih vaj.

Nikdar nišče ne bi pričaküvao, da bo živahna mladina tak vdano, mirno, pobožnoj poslušala navuke i se vdeležüvala vseh pobožnosti, kak se je. Boží blagoslov je bio očiveden, Marijina pomoč očivesna. Tak se nam je vidlo, kak da bi naše dečke Marijine roke držale vküp kre predgance, gda smo gledali dva venca, ki sta od njenoga oltara vdilen se raztegnolo po širini cerkve nad glavami pokoreče se mladine. Vsaki den so vsi bili pri svetoj meši, štera je bila z Svestvom ob pol sedmih za nje, vsaki je bio pri večernicah za Najsvetejšim, štere so seopravljale vsaki den, vsaki je poslušó navuke, dva vsaki den — v nedelo i na malo mešo vnogi še tretje i ga farno predgo, — vsaki se je udeležó vnedelo križne poti, po šteroj smo tolažili Jezusovo Srce za grehe v cerkvi doprinešene pred izpostavljenim Oltarskim Svestvom i to edno vöro — vsaki je goreče molo sv. čislo, ki se je celo opravilo, samo tü pa

bi se moglo bole glasno moliti, vsaki se je verno zvršo. I naj se slovesnost ešče bole podigne, je 16 dečkov vsele svetilo pri večernici i svetih mešah i za popolen sad sv. misijona se je pa zvün slovesnih svetih meš se več tihih tüdi opravilo za mladino, pri šterih se je ta potopila v pobožne molitve. Pečat cele misijonske pobožnosti je neso napis: pobožnost i vernost. Najlepše se je pa pritisno te pečat na spoved mladine.

Spoved.

Gospodom misijonarom so zvün domačih gospodov pomagali spovedavati sledeči gospodje: Vadović Rudolf, belinski, Bašša Ivan, bogojanski, Saković Jožef, törjanski, Horvat Jožef martjanski, Krantz Jožef tišinski plebanoš, Raduha Jožef, ravnatelj Martinišča, ki so nam štiri dni bili na pomoč i Tivadar Jožef, mestni kaplan iz Hotize. Spovedavanje se je začelo v nedelo popoldnevi i je trpelo v ponedlek celi den do poznoga večera pa še v tork so se spovedali neštérni dečki. V ponedlek je bilo mrzlo vreme, pa siromaški dečki so si vteknoli v žep malo krüha pa s tem čakali celi bogi den, dokeč neso prišli na vrsto pri spovednici. Zaistino hvalevredna pobožnost i vernost. Spovedalo se 470 odraslih dečkov iz črensovske fare, 21 iz Bogojine pa okoli 10 iz drugih naših far; poleg teh se je spovedalo do 30 moškov i do 60 naraščajnikov dečkecov z domače fare, skupno okoli 600. Ta kpa vojska se je pripravljala z gorečimi molitvami za sprejem največšega bogastva: ljublenoga Jezusa pri sv. ohajili.

Sküпно sv. obhajilo.

Na Malo meša je stopila skupno naša mladina k sv. obhajili i samo ta, ženski spol je k tomi obhajili ne smeo pristopiti, nego samo prle ali sledkar. Bi je vidili srečne i vesele, z Jezusom združene. To svojo srečo so ponovili 9. sept., gda so meli zadnjo sv. mešo. Pod to je mladina ešče ednok sprejela ljublenoga Boga v svoje očiščeno srce i ga darüvala za svoje dobrotnike, stariše, duhovnike i vse druge, ki so njoj pri svetom misijoni na kakšokoli pomoč bili.

Ja, Jezus je prebivao v srci naših dečkov, Jezus njihov prijateo, njihov Bog, Jezus, večna radost, ki njim je napuno srce z svetim veseljom nateliko, ka to niti mesta ne melo v njem, vö je sililo. I prišlo je na den v tistoj lepoj precesiji, štero so 8. sept. vodili mesto betežnoga g. plebandša Čačića, g. Klekl Jožef, vp. plebanoš po skupnom sv. obhajili dečkov.

Precesija z Najsvetejšim.

Naj mladina potolaži Jezusovo Srce za grehe, ki se po nedelah i svetkah okoli bože hiše doprinašajo i naj duška da svojoj radosti, štera je kipela v njenom srci po skupnom sv. prečiščavanji, se je zbrala v procesijo. Pred Jezusom so šli, šteroga je obdala duhovščina, mali dečki, za Njim pa vekši, za temi moški i nazadnje ženski spol. Pot je pelala mimo faröfa, uredništvo Novin i Marijinoga lista za cintor i tü vö na veliko cesto. Med potjov so dečki molili žalosten rožnivenec ali spevali. Globoka i taha pobožnost je sijala iz vsakoga obraza. Tak pobožne i mirne precesije ešče ne bilo v

Črensovih. Rože, ki jih je 20 Orličov trosilo potjov pred Jezusa iz svojih lepih košaric, so bile podoba tistih neskončno lepih rož, štere so med precesijov rasle na pobožno molitev mladine okoli Jezusovoga Srca i s šterim bo to ednok kronalo naše dečke, če stanovitni ostanejo v njegovoj ljubezni. Z Najsvetejšim se je dao štirikrat blagoslov, šteroga je mladina sprejela v blatnoj poti klečeč, — eden blagoslov se podeli pri faröfi s prošnjov, da bi dober Jezus ozdravo betežnoga g. plebanoša. Po lepoj i genljivoj, nikdar nepozabnoj precesiji smo se pripravljali na sklep.

Sklep.

Na Malo mešo ob 2 se je glaso sklepni navuk iz vüst g. Nastrana od gorečnosti za vse krščenike, pösebnö pa mladino i tretjerednike. Navuk je bio ogenj, ki je vužgo srca vseh poslušalcöv na ljubezen do dobrega Boga. Pa keliko poslušalcöv je bilo. Največša cerkev Slov. Krajine ne jih je mogla sprejeti, kak žitno pole, gda se veter ž njim igra, tak je valovila ta vnožina od velike tesnoče. Po navuki so domači g. kaplan Zdravec z ostalöv duhovščinov zmolili pred Najsvetejšim Marijanske litanije i na konci spöpevali veseli Te Deum „Tebe Bog, mi hvalimo.“

Pesem je vmirala pred Jezusom, a öživljala je ljubezen v srci vseh do Jezusa, ki so se veselili tomi sv. misijoni. Blaženi so gledali na oltar dečki: Oni so zdaj Jezusovi, on pa njuv, radostno so njemi šepetali hvalo presrečni očevje i matere, ka je z Bogom zmirjen njihov sin, od radosti je zavilo lice bratom i sestram i vsem ljubitelom mladine, ka je ta vredna bila postati deležna nebeskoga veselja na zemlji. Presrečna zahvalna molitev duhovščine: „Hvalimo Očo i Sina z Svetim Duhom, dičimo i zvišavajmo ga na veke“ — se je odpöpevala, blagoslov Najsvetejšega se je razdelo pobožnoj vnožici. Konec je tü. — Mirno se sipavlejo jezeri z cerkve i obdajo severno stran cerkvi, kde bo mladina mela v slovo zahvalno akademijo.

Akademija.

a) Zahvala.

Za velike trüde i tüde veliko sade sv. misijona smo ne samo v cerkvi, nego tüdi zvüna nje dali hvalo.

Tamburaši so najprle zbirali narod okoli govörniške tribüne z Marijinimi pesmimi: „Zapojte jeziki...“, „Ve šö Marija...“, zatem so stopili g. Klekl Jožef, vp. plebanoš, nar. poslanec na tribüno i držali mesto betežnoga g. plebanoša Čačića nagövor na mladino. V svojem govöri so se zahvalili v imeni plebandša g. misijonarom i vsöj duhovščini za trüde, potem pa mladini, štera je bogala glas svojega duhovnoga pastira, premagala vse zadržke i se punoštevilno vdeležila sv. misijona. Mladini so v nedaljnem govöri pripöračali g. poslanec naj bo, kak tista rožica, ki je lani po cerkvenom ropi zrasla pri cerkvi i čeravno ne bila okopana i polevana, li je lepo i najduže cvela, dokeč ne povehnola po pomirjevalnoj procesiji, ar njoj je cerkev davala zavetje, ar je njoj koren segaö proti oltari, ravnotak more mladina svoje düše koren püstiti pod tabernakl, more se z Jezusom

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vögršćine prestavo Fr. Kolenc.

Mogoče tüdi doktora pripelajo gospodje. Naskori je prišeo župan.

Iz varaša so prišli kesno na večer. Pri sirmaškoj lüci je pogledno zdravnik premetavajočega se rešenca; eden žandar je na koleni spisao zapisnik. Ar te mora biti.

— V špitao ga trbe spraviti; — je odredo zdravnik.

Žandarje so taki določili dva močniva dečka; teva sta ga položila na ponjavo i tak nesla sirmaškoga mrzličnoga betežnika, potom pa sta napravila na voglaj ponjave zanke i sta si jo obesila na šinjek.

11. Iščejo mrtvece.

Po dveh tednaj bi „Ligurija“ morala priti na odločeno mestö. Tak dugo se zavolo nje neso vznemirjali. Gda pa so tüdi že trije tedni minoli i še izda ne prišlo poročilo v Genovo, te je nastalo skrbeče pitanje: ali Ligurija ne zablodila v kakše drugö oddaljeno pristanišće, ali ne mogoče vesnola?

Drüžba zgübe ne bi vzela tak tragično. Škoda je na vsakši način; a vrednost se plača iz zavarovalnine. Tüdi smrt potnikov ne mantra družabnikov; ar njim ne pride v izdatek.

Tem bole pa se bojijo tisti, ki majo svojce na ladji.

Na borzi ladjarov se je naskori razneseo glas, da Ligurija ne prišla v pravom časi i ne dala poročila.

Stotine ljüdi so privrele v uradne prostore drüžbe, da bi dobile gotovost.

Novico so poročali tüdi že listi. To je še bole vznemirilo ljüdi. Od vseh strani so poročali, da so bili nenavadni viheri: ka pa če Ligurija tüdi prišla med aldove, s vnögimi tistimi malimi ladjami, štere so v tistih pogübelnih dnevaj vesnöle, i je komaj prišeo od ajih kakši glasnik.

O Liguriji pa n'ti telko ne znati.

Morske novine so že začnöle namigavati, da je ladja po vsöj priliki popolnoma vesnola. Potopila se je z vsem; ne móglo östati od nje nikaj, inači bi našli kakše ostanke ali pa bi nalezeli na par rešencov.

A nikaj. Ravno nikaj.

Celi teden brni telegraf med europejskimi i amerikanskimi pristanišći. Poročila pa od niköd. Ladje nindri neso videli.

Javno mnenje mrmra. Zaposlenci i bole znane kotrige drüžin potnikov s spitavanjom, pretenjem mantrajö ravnateljstvo ladijske drüžbe.

I pokažejo njim velki küp telegramov, štere so dobili od uradov pristanišč Sredozemskoga — i Atlantskoga morja.

Ligurije nihče ne vido.

Farkaš Balint, lastnik električne fabrike, je iz bečkih novin zvedo za žalostno novico.

Skoro njemi je otrpnola roka, gda je novico v novinaj čteo.

Za par hipov njemi je celo mišljenje obstalo.

To bi bilo ja strašno?

Tüdi tisti človek bi naj premino?

Gda je malo k sebi prišeo, je najprle telefonerao v Beč tistomi listi, šteri je dobo iz Genove to poročilo.

Uredništvo lista njemi je odgovorilo, da je genovsko poročilo verodostojno, ali pa se je ladja rešila ali potopila, toga še dozda uradno neso dognali.

Brzjavö je teda v Ameriko. Ka je z raztavov fabrike?

Odgovorili so, da so za razstavö namenjeni predmeti sköz Hamburg prišli; pooblašćenec pa ne. Če se je pelao na Liguriji, tüdi ne pride. Ar amerikanski morski urad jo že ma kak preminjeno. Vdati se trbe: Ligurija je preminola za večno.

Trezika, ki se je s strahom poslövila, še nikaj ne znala ö toj strašnoj novici. V kloštri ne čtejo jako novin. Če tüdi pa bi čteli, takša mala ö zgübi tihinske ladje ne zbüdi pazlivosti.

Sestrinsko srce pa je bole občütljivo kak telegrafa.

Elemér joj je obečo, da njej bo po svojem prihodi taki pisao. Zadnjo kartö je poslao iz Genove. Že šest tednov ne dobila od njega poročila. Moralo bi pa že davno priti, če je brat srečno prišeo.

Nemirnost je bila vsakši den vekša. Vsa kšö noč se njoj je senjalo, da je Elemér vesnö na morji. Včasí se je prestrašeno zbüdila. Videlo se njoj je, ka da bi čüla svoje ime. Od daleč. Iz velke globočine. Iz globokejšega mesta tüdi od groba.

Tam mora ležati brat na dnu oceana, v blati, med polipi.

Nazadnje njoj je pötrpežljivost minola.

(Dale)

večkrat združiti, te bode ona cvet zdrav, šteri se ne posuši, šteri v obilnosti svoj sad obrodi, za šterim do vnogi jezeri šli, kak so prišli pri precesiji k rožici, i Jezuš bo njihova plača, za koga ednok dušo pusti.

Po govori jo Koštric Matjaš iz Žižkov deklamiral to pesmico:

I.

Mladenci smo, ne samo v teli...
I v duši smo vsi mladi, lepi
Misijonska milost spisa se ne da
Ta vekša je od celoga sveta
Zdaj Boži smo, ki Večna Radost je,
Bog slajša zdaj nam dneve mladostne...
Sam Bog je naš prijateo mili...
Od sreče te nam skuza sili.

II.

Mladenci smo, vsi puni cvetja
V to duša se nam je oblekla
So naša srca zdaj očiščena
I krepša kak eta močna stena
Za Jezusa pripravljena se bit
Dokeč nam smrt ne strga žitka nit...
Za Jezusa borit se ščemo
Dokeč vsi srečno ne merjemō.

III.

Zapomni to sovražnik vsaki
Ka mi mladenci smo zdaj jaki!
Grešni svet, hūdobni dūh strepeči
Močnejši smo, kak vsi vajni meči
Telo tudi duši boš pokorno
Ki ma v sebi to nebesko zrno
Zino belo: Jezusa Boga,
Ki jo krepki i njej zmago da.

Po deklamaciji je prav lepo speval štiri-glasno „Pesem slovenskih mladencev“ zbor dečkov.

Po pesmi so se dečki zahvalili za sv. misijon i to: 1. Kohek Mihal z D. Bistrice g. pleb. Čačič Jožef, misijonarom i svojo duhovščini, v imeni mladine je svojo zahvalo izrazil z stov oblubov, ka bodō dečki te jakosti, štere je misijon sejal v njuve duše gojili i spopolnjavali; 2. Doma Štefan iz Trnja se je zahvalo v imeni mladine starišom, bratom, sestram i vsem, ki so se količkaj trudili za sv. misijon, naznalo je starišom i vsem dobrotnikom, da mladina jutrašnje sv. obhajilo za nje daruje; iz zahvalnosti njim daruje Jezusa, ar so jo oni k Jezusi pomogli pripelati; 3. Čurič Vince, Orel iz Črensovec se je v imeni orlovskoga društva zahvalo vrloj mladini, ka je z Orli vred bila pripravna opraviti duhovne vaje, štere Orli brez nje tak lepo ne bi mogli izvršiti. Pozval je na konci svojega govora mladino, naj Orle tudi dele podpira, naj povekša, ki je mogoči v orlovskoj, ki ne pa po drugom krščanskem društvu, vrste poštene, krščanske mladine, ka združeni dosegejo vsek nas cil: *Ka naš narod ostane pobožen slovenski narod.*

Po zahvali dečkov so tamburašje zigrali Orlovsko himno, moški zbor pa genljivo sppeval štiriglasno Marijino pesem „Naša ljuba Gospa.“ Zatem je Žižek Korol iz Črensovec deklamiral, mešani zbor dečkov i dečecov pa zaistino lepo sppeval štiriglasno pesem: „Bela roža je cvetela.“ — O kak milo se je glasilo odpevek i „štiri mesece“ i zadnji: „vmrla za Boga.“ Ki je pesem čuo, si je samo edno želo budio v srci, da bi tudi on mogo kak rožica vmreti ednok za Boga. Tamburaškoga zbora pesem „Lepa si lepa, roža, Marija,“ je prvi del akademije dokončala.

b.) Razvedilo

Drugi del akademije je bilo kratko i nedužno razvedrilo, da se od napornoga dela malo oddehnemo, dūh poživimo, ka mo tak z novimi močmi mogli svoje dužnosti po božoj voli verno spunjati. Orli i Orlički bodo telovadili, to je naznalo neštetoj vnožini Orliček Kolenkov Franček s sledečev pesmicov:

„Med mnogimi govori, glasili ki se lepo,
Je malih nas junakov pač ničče ne omeno.
Kak grda nezahvalnost spozabit z nas se malih
Ki telko zabave smo vsakom i že dali.
Se hujckamo, sankamo, plodimo, plezimo,
Preskačemo vso leto, predčremo vso zimo,
Bogatimo sabole i smolnate šostare
Ar trgamo kapute, podplate nove, stare;
Ajteki, mame znajo, ka istino gučimo
Ve vnogo vročih darov od njih v hrbet dobimo.
— Pa grda nezahvalnost, bodi vam odpuščena
Pa damo vsem veselje, je moški ali žena
Zdaj bode telovadla orlovska družba mala
Na štero potom mene vas srčno vse pozava,
Poglejte nas junake i primte za stotake
Da za našo knjižnico, je vsi bogato date.“

— Mali huncvut je ešče pridjal, ka naj moški 100, ženske pa 50 Din. dajo. Vsi smo se njemi iz srca smejali i zatem se razvrstili okoli plača, da gledamo Orle, ki so med popevanjem pesmi „Zletel Orel“ šli telovadit. Meli so kratki pohod, lepe skupine potem pa vadlingo v bežanji.

Kelko nedužnoga veselja smo vživali, gda smo opazivali težke i bistre bežce. Zmagajoča skupina je dobila od g. narodnoga poslanca dve knjiži za dar: lepe pripovedke i kak se more drevje gojiti, ka se mladina navči na kmeti teliko potrebno sadjerejo. Po telovadbi Orlov so dečki štiri glasno popevali „Nebo žari“, zatem pa Orlički med splošnim veseljem opravili svoje vaje z palcami i se šli v dvema krogoma „za slepe miši“.

Po telovadbi se zberemo pali pri tribuni, na šteroj se prikažejo g. Andrej Tumpej misijonar, pozdravijo mladino, njej priporočajo orlovsko društvo, štero mladino v pretežnoj večini obdrži na dobroj poti i izročijo potom g. učitelja Horvat Izidora Orlovskomi društvu dar novomešnika g. Godina Jožefa misijonara v zahvalo za prelepi sprejem ob priliki nove sv. meše. V zahvalo za dar je mladina trikratni „živio“ kričala g. Godini.

Kakši dar pa so poslali g. Godina? V papir sasukan je bio v roki g. učitelja, ki je navzoče gori pozval, naj vganijo, ka je tu notri. Ženske so na kifne i pomaranže mislili, deca na cukar itd. itd. — Vgonili so pa dečki, ka je labda notri. Veliko lapdō z gumija so poslali g. Godina, štera se z rokov luča. Prvikrat so jo vrgli z tribune g. učitelja i med velikov veselostjov jo je zgrabō prvi en Orel iz Žižkov.

Konec.

Tamburaši so zaigrali himno „Lepa naša domovina“, Štefan Zver, predsednik orlovskoga društva se je zahvalo vsem navzočim za vdeležbo i dare, ki so je poklonili za društveno knjižnico i naznalo novo prireditev na Križovo, na štero je i vse povabo. V svojem govori se je v imeni mladine zahvalo tudi g. Klekl Jožefi vp. pleb. za skrb i potroše misijona i pozval mladino, naj v zahvalo ž njim vred njim trikratni „živio“ kriči. —

„Glejte že solnce zahaja“ pesmi igranje i popevanje je lepo, nepozabno akademijo dovršilo i poslalo domo narod v najlepšem, nedužnom veselom razpoloženju.

Slovo.

Sept. 9. v sredo se je mladina še ednok zbrala v cerkvi i opravila pri slovesnoj svetoj meši skupno sv. obhajilo za svoje starše i vse dobrotnike. Po božoj službi pa so se poslovili dečki, duhovniki od g. misijonarov. Ti so se toti puni trudov a veseli za te trude, ar so je dušam na hasek, Bogi na čast doprinesli, — popoldnevi ob dveh odpelali z vlakom iz Beltinec z najlepšimi spomini na prvi mladinski misijon v Slov. Krajini.

Ešče ednok.

Venci dečkov v cerkvi so se posušili, ne pa oni na njihovih dušaj. I naj se tudi nikdar ne posušijo, so se dečki odločili, da opravijo pali skupno sv. obhajilo okt. 4. na Ferenčovo. Na se videnje, dečki, te den pali pri Jezusi.

Spovete se lahko že v petek 2. okt. proti večeri i soboto celi den Prideta dva gospoda pomagat spovedavat.

Dečki, Jezuš vas čaka; pridite Sklep misijon bo to, ka se ešče ednok skupno prečistite nedelō 4. oktobra.

Jezuš, Bog, prijatelj mladih,
Vse nas dečke k sebi vabi.

Prijateo mladine.

Glas.

Slovenska Krajina.

Gospodinski tečaj v Beltincaj. Pri č. sestraj križarkaj se začne 15. oktobra gospodinski tečaj za deklice, šteri bo trpeō 10 tednov — teda ravno do novoga leta. Štera deklica se šče tečaja vdeležiti, se naj kak najprej zglaš pri č. sestri prednjici križark v Beltincaj. Pri toj priliki lahko zvedo za vse sprejemne pogoje. — Velki pomen takših gospodinskih tečajev je že znan, a mi ga še posebi priporočimo. Dodašnji tečaji pri č. sestraj v Beltincaj so meli velki uspeh. Naše prekmurske deklice, štere so se ga vdeležile, so se navčile dobro kuhati, lepo šivati i izdelavati prilična ročna dela. Vse troje je pri vsakoj hiši potrebno. Što ne bi jo raj točne hrane, kak kakšo mešanico. I kelko se prišpara, če što zna pri hiši lepo šivati i izdelavati ročna dela. Gospodinski tečaj priporočamo tudi zavolo toga, ar je č. prednjica naša domačinka, sestra g. župnika Baše. Naj niedna deklica, šteroj je količkaj mogoče, ne zamudi ugodne prilike i se naj tečaja vdeleži. Kelko bolše bo znala kuhati i kelko lepše šivati, telko bolša gospodinja bo.

Carino od zrnja morajo plačati naši srmaški delavci, štero so si prek meje zaslužili. Te odgovor je dobila „Drž. borza dela“ v M. Soboti od finančnoga ministra. Vidite goričanci, kak se vam zdaj godi, gda je Radič na vladi, šteromi ste slepo verjali.

Zaslūžnost. Markišavski Kūhar Štefan novinar i njegov dober pajdaš Titan Jožef trgovec z žitom v Černelovcih sta železnicaarom božno gučala i sta zatō oba v Maribori po § 104. obsojena bila Kūhar Štefan na 1000 Din, Titan Jože, pa na 1500 Din štrafa. — „Morska Krajina“ takše zaslužnosti rada bobnjari, a zdaj je pa tiho bila. Hja pač „vse je mogoče“ — što drugomi jamo kopa, sam spadne v njo.

Naši vojaki nam pošilajo vnogo srčnih pozdravov iz Štipa (Macedonija, 23. peš. p. 3. batalj. 12. č.). Vojaki so povečini dečki iz Črensovske fare i to: iz Gornje Bistrice: Štefan Krampač, Matija Gerič, Štefan Vučko, Jožef Gorek; iz Dolnje Bistrice Ignac Horvat, iz Trnja: Jožef Dorenčec, Ivan Stanko, Balaž Krampač; iz Žižkov Mihal Fotivec, Jožef Prša, iz Odranec Vinci Ferenčak. — Pozdrav pošilajo vsem domačim, vsoj rodbini, duhovščini domačoj i znancom. Žaloštni so, ar so ne mogli biti navzoči pri sv. misijoni. (Dragi dečki, ne žalujie; tudi vi bote meli priliko čuti i učiniti, ka so zdaj čuli i sprejeli doma vaši tovariši. Vr.)

V študenci je najšeo smrt devetdeset let star izraelit Ascher v M. Soboti. Starci so odkazali stan, novi pa ešče ne bio pripravljen, bojao se je, ka ga na cesto vržejo. V toj žalosti je spadno v sosedni študenec i se vtopo. Brščas to ne sam rad včino, ar je bio pobožen židov.

Državna borza dela v M. Soboti razglašā sledeče: V zadnjem časi so prišli na sled zlorabam nakaznic za polovično vožnjo, štere borza dela izdaja brezposelnim delavcom, hlapcom, služkinjam itd. Ar je takše postopanje kaznlvo i podleže v smisli kazenskoga zakona ostrōj kaštigi, se opomina one, ki se poslužujejo nakaznic za polovično vožnjo, da istih ne zlorabljaō, ar se bo v bodoče proti vsakoj zlorabi kazensko postopalo. Zednim se naznanja, da majō delavci, ki ido v drugi kraj na delo, pravico do polovične vožnje **petkrat v leti** na podlagi legitimacije i vsakokratne nakaznice, ki jih izdaja podpisani urad. Što prosi za nakaznico za polov. vožnjo, se mora izkazati z delavskov ali službečkov knjižicov, s potrdilom županstva, da je istinsko brezposeln, ali pa s potrdilom delodajalca, da ga sprejme v delo. Poleg toga mora vsaki meti sliko za legitimacijo. Što ne predloži navedenih stvari ne dobi nakaznice za polov. vožnjo. **Državna borza dela v M. Soboti, 21. septembra 1925.**

Dve novivi knjiži. Izšle sta dve knjiži štere toplo priporočamo vsakom i to: molitvena knjiža: „Sveto obhajilo“, obsega 560 strani je jako pripravna knjiža z mnogimi lepimi molitvami, cena je mala: vezana v platno z rdečev obrezov 12 Din, z zlatov obrezov 18 Din, naroči se pri: „Uprava Glasnika, Ljubljana, Zrinjskega ul. 9.“ „Otok srečnih“ opisuje življenje baratov, kartuzijancov v njihovom samostani, naroča se pri: Kartuzijanski samostan Pieterje p. Št. Jernej na Dolenjskem. Cena snopiča ne bd več od 2 dinara, ar je mali, gor pa ne naštampano.

Boben je zaropotao nad kmečkim imanjem pod „kmečkov“ vladov. V Gomilicaj, pod Lipov, v Renkovec itd., so eksekucije razpisane zavolo neplačane dače. Vidite takši med se cedi iz Radičove i radikalne „kmečke“ vlade, šterivi stranki sta vam telko dobroga obečavali pred volitvami. Naša (kmečka) stranka nigdar ne eksekvirala zavolo neplačane dače.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDOŠY BARNABAŠ, trgovci z papirrom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Domača politika.

Pod Pašič—Radičovov vladov. „Slovenec“ poroča: „G. veliki župan ljubljanske oblasti je potom okrajnih glavarstev v začetki šolskoga leta poslal našim šolam odlok, v šterom se odredjuje: V smisli čl. 12. odst. 4. ustave Kralvine SHS. z dne 28. jan. 1921. nadzorivle prosvetno učitelstvo verske vaje na vse predpisane državne svetke (1. dec., rojstni den Nj. V. kralja Aleksandra I) V vseh drugih slučajaj je vdeležba šolske mladine pri verskih vajaj pō čl. 12. ustave neobvezna.“ Znova en vdarec. Kem duže je nova vlada na oblasti, tem bole se vidi, da ostane vse pri starom. Kak je prvejša vlada delala na vsakom stopaji proti veri, tak tudi ta. Pribečevičovo zapuščino so prevzeli drugi, — radikali i radičovci. Tak te šolarom ne trebe več k božoj službi hoditi. Pa prej Radičova stranka zagovarja vero. Lepi zagovor, gda kateki zmuš mečejo vō z meščanskih i drugih šol, pa gda šolsko mladino odvežejo od obiskavanja bože službe.

Zbor zavüpnikov SLS. v Maribori. Kak poroča „Slovenec“, se je zbora vdeležilo do 800 zavüpnikov iz vseh delov slovenskega Štajara. (Prekmurja, Koroškega). Zborüvanje je vodo župan g. dr. Leskovar, govorili pa so gg. dr. Korošec, Pušenjak, Vesenjaki dr. Hohnjec. Dr. Korošec je govoril o političnem položaji, obzoda je Radičovo kapitulacijo i politiko našega Pucla i Prepeluha, šteriva sta se z Radičom vpregla v centralistični jarem. „Radič je kapituliral“ — je pravo govornik. — „Komi ne do programa i ljudstva, lahko kapitulira — je nadalüvao — što pošteno misli s svojim programom, ostane stanovitni. I mi ščemo ostati stanovitni. Za Korošcom je govoril g. Pušenjak o davčnoj politiki, za njim pa g. Vesenjaki o carinskoj politiki. Kak zadnji govornik je nastopil dr. Hohnjec. Govorilo je o kulturnoj politiki stranke. Obsodo je šolsko politiko prvejši i zdašnje vlade. Ta se najmre trüdi,

da bi iz šole vrgla versko vzgojo. Govor konča: za slovensko katoličansko dečo — slovenska katoličanska šola. — Pri toj priliki ponovno povdarimo, da v Prekmurji še mamó verske — katoličanske (evangeličanske) — šole, štere mamó po zakonaj, ki so pri nas še zdaj v velavi, popolno pravico obstoja. Opominjamo merodajno intelligenco v Sloveniji — posebno kroge v S. L. S., da posvetijo tem našim šolam kem več pozornosti i zastavijo ves svoj vpliv, da bodo mögle naše šole svoje pravice dejansko vživati. Kakši je ustroj naših verskih šol, slovenska javnost naskori zvedi.

Svetovna politika.

Angleško vlado kritizirajo. Število brezposelnih je naraslo v Angliji nad poldrügi milijon. Zavolo toga listi napadajo ministerskega predsednika Baldwina rekši da vlada obrača

premalo skrbi industriji. Če vlada ne bo mögla ugodno rešiti pitanja brezposelnosti, je računati s spremembav vladnoga kabineta.

Iz Ženeve. Drüga komisija Drüštva narodov je sprejela predlog francoskega delegata Lonchaurja, da se pozove velka svetovna gospodarska konferenca, kak friško vse vlade predlog prevčijo i se za konferenco pripravijo.

Proti dr. Beneši. Češki zvünašnji minister, dr. Beneš v Ženevi ne meo tak srečne roke, kak jo je meo do zdaj pri raznih pogodbaj. Zavolo toga ga neštérni nasprotniki napadajo i že računajo na to, da bo mogo odstopiti. Što bi bio njegov naslednik, še ne gotóvo.

Proti centralizmi v Nemčiji se bojuje bavarska katoličanska ljudska stranka. Dr. Heim zatrüje, da če bi ljudska stranka znova začnola zagovarjati centralizem, bi jo zaptüstilo na stojere bavarskih kmetov.

Veleprazžarna kave

MEZNARIČ RADO

MARIBOR, — GLAVNI TRG 21.

Trgovci zahtevajte vzorce in cenike.

MALI OGLASI.

Sreča Vas išče!

Küpüjte srečke (loze) efektna loterija NARODNO KULTURNEGA DRÜŠTVA pri MALOJ NEDELI.

Dobitkov je 300 v vrednosti 15.550 Din. Srečka košta 5 Din. Vlečenje bo novembra 15. 1925. Küpüjte i naročajte srečke pri Narodno kulturnom drüštvu Mala Nedela.

POSESTVO K ODAJI!

V Berkovcih, fara Sv. Jüri ob Ščavnici obstoječe iz zidane hiše, z opekav pokrita, 5 sob, gospodarsko poslopje, 14 oralov zemljišča, travnikov i loga. Što šče küpiti naj se oglasi pri Franci Kovačič v Logarovci pri Križevcih. Cena po dogovoru!

NE POZABITE!

Sühe gobe odate vsigdar po najvišjoj dnevnoj ceni samo v trgovini Franc Senčak, Mala Nedela, Lotmerk. Zapomnite si dobrol i se osvedočite.

PODRÜŽNICA INVALIDOV BELTINCI,

naznanja vsem članom ino članicam, da je izvoljeni drügi tajnik i blagajnik Mikloš Sebianič. — Uradne vüre so v nedelo od 9. do 11. — ODBOR VOJ. INVALIDOV.

K odaji je posestvo.

V Medjimurji, v Dragoslavcih odam jako fal v ednom falati ležeče, krasno vérstvo, štero obstoji iz 15 vogrskih plügov njiv, 16 plügov na jüžno stran ležečih prvovrstnih goric, 5 plügov senožati, 15 plügov loga (na šterom se dobi do 150 metrov gorivnih drv) i 4 plügov pri hiši stoječe senožati, sadovnjaka, dvorišča i gréd, vsega vküp do 50 vogrskih plügov. — Z vérstvom vréd se še odajo sledeče stvari, štere k tomi k cöj spadajo, kakti: 1. zidana hiša (2 sobi, preša i kühnja), 2. hiša za vancara (2 sobi, 1 kühnja), 3. štale i gümla, 4. v hiši i gospodarskih poslopih stoječe pohištvo, prešo, plüg, brana i drüga gospodarska škér, 5. 200 hektolitrov vsebujoče iz hrastovoga lesa napravljene lagve, 400 hl vsebujočih lagvov iz cementa, z glažovinov odnotraj oglašene, 6. 6. prasec, 7. 2 težka konja, 1 krava, 1, bika, 8. letošnji vinski pridelek, šteri prinese 180—200 hl. — Kupnina bo vprek določeno po pogajanji, plačilni pogoji se ravnotak določijo po pogajanji. Vérstvo je primerno tüdi za 2—3 sorodne drüžine, štere si to med seov razdelijo. Podrobnjša pojasnila da z rečjov onim, ki nakanijo küpiti, moj zavüpnik: Dr. LÁSZLÓ BÉLA, fiškalíš v Čakovci.

Pristopite

k novoustanovlenoj „MLINSKOJ ZADRUGI“ na Razkriži.

Priglasite se lahko vsakši den.

Delež je 1000 dinarov, šteri se lahko plačuje tüdi na rate.

„MLINSKA ZADRUGA“ (bivši Kumparičov mlin) Razkriž.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVALA

plača najbolje dolarje in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Naprošajo se vsi oni trgovci, obrtniki, ki ščejo inserirati v KALENDARI SRCA JEZUŠOVOGA, za l. 1926, naj to naznanijo kem pri uredništvu NOVINE v Črenšovcih, ali tiskarni BALKÁNYI v D. Lendavi.

Fölkéretnek mindazon kereskedök, iparosok, akik a NOVINE 1926. évi naptárában hirdettetni óhajtanak, tudassák ezt minél előbb a NOVINE szerkesztőségével Črenšovciban, avagy BALKÁNYI nyomdával Dolnja Lendaván.

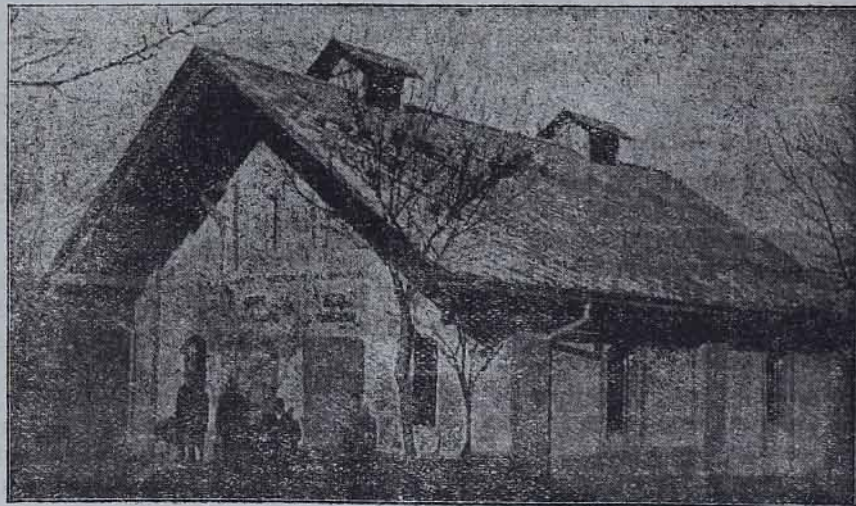
Samostalno prekmursko katoličansko podporno drüštvo sv. Križ Chicago III:

je najboše drüštvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige drüštva postanejo lahko kat. Slovenci, möški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešče duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača drüštvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovščine ma drüštvo 5000 Dol. kotrig 170. Želemo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Drüštvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja drüštvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Kleki Jožefi, vp. pleb. v Črenšovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tüdi pri drüštvu. Drüštvene seje se vršijo vsako drügo nedelo v meseci ob 3. vüri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago III. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešče nej ali so že v kakšem drüštvu, naj pristopajo k tomi lepomi drüštvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1925:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Mihal Grüškovnjak, tajnik Štefan Hozjan, podtajnik Martin Hervat, blagajnik Štefan Jakšič, paziteo betežnih Mihal Gjbrek, nadzorni predsednik Štefan Gjura, računovoditelja Štefan Ritlop i Naci Markoja, paziteo drüštva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Izvozna klavnica
JOŽEFA BENKO
Mur. Sobota v Križevcih
Prekmurje.

Gospodarska poslopja so krita s salonitom.

Samo s SALONITOM pokrivate hiše, ker je salonit sedaj najboljši pokrivalo! Je lahek, trpežen, kljubuje z vsakim veharom, negorljiv, nikoli ni potreben, poprave in je vsled tega tüdi najcenejši. Večletno jamčenje! Skladišče: ČEH & GASPÁR, mešana trgovina in s stavbenom materijalom Murska Sobota. Ravnotam se dobivajo tüdi potrebna pojasnila.

Obrtna Banka d. d. v Ljutomeru.

Ovlaščeni zavod za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja, daje kredite po najugodnejših pogojih ter izvršuje vse bančne posle najkulantneje.